

KULBP0021YC6

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJEU Jezu 642/2a, 460 01 Liberec 1
odbor územního plánování a stavebního řádu

VYPRAVENO dne :

Č. j. OÚPSŘ/ KULK 10317/2003

- 9 - 12 - 2003

V Liberci dne 5. prosince 2003

Přílohy: Ukl. znak:

Obdrží účastníci řízení, do vlastních rukou:

✓

- Investorsko inženýrská a.s., Gorkého 658/1, 460 01 Liberec 1

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm.a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a dle § 7 a § 58 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), na podkladě odvolání [redacted] podaného v zastoupení [redacted] (plná moc ze dne 20.3. 2003) rozhodl podle ustanovení § 59 odst. 3 správního řádu takto:

Rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavebního- oddělení územního řízení ze dne 10.9. 2003 č.j. SUU/7120/4436/2000-He ve věci zamítnutí návrhu [redacted] zastoupeného [redacted], na omezení vlastnického práva za účelem vytvoření podmínek pro nezbytný přístup a příjezd k pozemku parc. [redacted] v k.ú. [redacted] obci [redacted], a to přes pozemek parc. č. [redacted], rovněž v k.ú. [redacted] zřízením věcného břemene (návrh na vyvlastnění práva odpovídajícího věcnému břemenu)

se ruší a věc se vrací k novému projednání a rozhodnutí
Magistrátu města Liberec, odboru stavebního - oddělení územního řízení

O d ů v o d n ě n í

Magistrát města Liberec, odbor stavební- oddělení územního řízení (dále jen „ stavební úřad“) správním rozhodnutím ze dne 10.9. 2003 č.j. SUU/7120/4436/2000-He zamítl návrh [redacted] podaný v zastoupení [redacted] na omezení vlastnického práva za účelem vytvoření podmínek pro nezbytný přístup a příjezd k pozemku parc. č. [redacted], a to přes pozemek parc. č. [redacted], zřízením věcného břemene (návrh na vyvlastnění práva odpovídajícího věcnému břemenu).

Proti tomuto rozhodnutí podal v zastoupení pana [redacted] dne 29.9. 2003 odvolání pan [redacted] (dále jen „ odvolatel“). V odvolání odvolatel namítá, že

stavební úřad v rámci vedeného vyvlastňovacího řízení porušil ust. § 113 z.č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších novel (dále jen „SZ“) a ust. § 33 správního řádu, když nenařídil k projednání návrhu v předmětné věci SZ stanovené obligatorní ústní jednání. Tímto svým pochybením nedal odvolateli možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, čímž došlo ze strany stavebního úřadu k závažnému porušení procesních práv odvolatele a k závažnému porušení procesu vyvlastňovacího řízení.

Stavební úřad vlastně vůbec k podanému návrhu neoznámil zahájení vyvlastňovacího řízení, žádné řízení nevedl a rovnou o návrhu rozhodl. Pouze z odůvodnění je patrné, že stavební úřad provedl místní šetření, o kterém však odvolatele neinformoval. Místní šetření, tak jak je popsáno v odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo v rozporu s návrhem, neboť návrh požaduje zřízení věcného břemene za účelem přístupu a příjezdu k pozemku parc. č. [REDAKCE] ale šetření stavebního úřadu pouze zjišťovalo, zda je pozemek zastavěn stavbou či nikoliv. Směřovalo tak ke zjištění úplně jiné skutkové podstaty, než, která je předmětem návrhu.

Ve výroku rozhodnutí je nesprávně uvedeno ust. § 108 SZ, na základě kterého rozhodoval, který byl dle názoru odvolatele uveden nesmyslně, neboť se týká pouze skutkových podstat vyvlastnění namísto toho, aby ve výroku uvedl § 114 SZ. Již tímto pochybením se stává výrok zmatečný.

Stavební úřad dále rovněž pochybil v tom, když dle názoru odvolatele, vyvodil, na rozdíl od několika soudních judikátů, nesprávný právní názor při posouzení skutkové podstaty uvedené v návrhu (§ 108 odst. 2 písm. d) SZ), když posoudil, že v daném případě není naplněn veřejný zájem. Odvolatel je přesvědčen, v souladu s dikcí bodu 2) doplnění návrhu na vyvlastnění ze dne 9.9. 2002, že veřejný zájem je v tomto případě jednoznačně dán.

S ohledem na uvedená pochybení, která dle názoru odvolatele způsobují nezákonnost rozhodnutí, je odvolatelem navrhováno aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil zpět k novému projednání a rozhodnutí stavebnímu úřadu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal.

V závěru odvolání pak odvolatel uvádí, že s ohledem na uvedená pochybení musí konstatovat, že stavební úřad návrhu v předmětné věci nevěnoval patřičnou pozornost, neboť i v posledním odstavci odůvodnění se dopustil administrativní chyby, když uvedl, že předmětnou věc posuzoval podle ust. § 102 odst. 2 písm. d SZ, ačkoliv toto ustanovení se týká státního stavebního dohledu.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost a zjistil, že odvolání pana [REDAKCE] podané zástupcem panem [REDAKCE] bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 53 správního řádu a bylo podáno včas. V daném případě jsou splněny všechny zákonem předpokládané podmínky pro podání odvolání a proto jde o odvolání přípustné a je možné o něm rozhodnout jedním ze stanovených způsobů uvedeným v ust. § 59 správního řádu.

Odvolací orgán pak po prostudování spisové dokumentace k námitkám uplatněným v odvolání a k postupu stavebního úřadu uvádí:

Pokud jde o námitku namítající porušení procesu vedení vyvlastňovacího řízení stavebním úřadem a z toho vyplývající porušení práv účastníka řízení ve smyslu ust. § 33 správního řádu, nezbyvá než dospět k závěru, že jde o námitku opodstatněnou. Stavební úřad skutečně porušil zásady vedení vyvlastňovacího řízení, když bez toho, že by oznámil zahájení vyvlastňovacího řízení a za tím účelem svolal ústní jednání, rovnou vydal rozhodnutí ve věci. Tímto svým postupem porušil zákonný postup stanovený v ust. § 113 SZ a proto je nutné jeho postup posoudit za nezákonný.

Odvolací orgán se dále rovněž ztotožňuje s odvolací námitkou ohledně zmatečnosti výroku, kdy stavební úřad rozhodoval podle ust. § 108 SZ, který upravuje skutkové podstaty vyvlastnění, namísto toho aby ve výroku uvedl ust. § 114, dle kterého se vydává rozhodnutí. Tím porušil ust. § 47 odst. 2 správního řádu.

K odvolací námitce napadající nesprávné posouzení návrhu předmětu řízení, kdy stavební úřad při svém posuzování návrhu se zaměřil pouze na zkoumání skutečnosti, zda pozemek ve vlastnictví odvolatele je zastavěn stavbou či nikoliv a k tomuto vztahoval zda-li je naplněna skutková podstata vyvlastnění a naplněn veřejný zájem, je rovněž nutné uvést, že je opodstatněná. Stavební úřad tím, že věc posuzoval ze zmíněného hlediska, překročil rámec své působnosti, neboť v řízení o vyvlastnění posuzoval naplnění jiné skutkové podstaty, než která je uvedena v návrhu. Tento jeho nesprávný postup pak zákonitě vyústil i v nesprávné právní posouzení předmětné věci a tomuto také odpovídá odůvodnění rozhodnutí, ve kterém stavební úřad sice odkazuje na ust. § 108 odst. 2 písm. b) SZ, avšak bez toho, že by rozlišil, zda se jedná o přístup k pozemku či ke stavbě. Takto formulované odůvodnění neposkytuje skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí tak jak uvádí. Tímto svým postupem porušil jednu ze základních zásad správního řízení a to zásadu materiální pravdy uvedenou v ust. § 3 odst. 4 správního řádu včetně ust. § 32 odst. 1 a 2 správního řádu, neboť nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci.

Odvolateli je nutné přisvědčit dále i v tom, že se stavební úřad návrhu v předmětné věci nevěnoval s patřičnou pozorností, o čemž svědčí v odůvodnění uvedený odkaz na ust. § 102 odst. 2 písm. d) SZ, dle kterého předmětný návrh posuzoval, ačkoliv toto ustanovení se týká problematiky státního stavebního dohledu, která s předmětnou projednávanou věcí nikterak nesouvisí

S ohledem na výše uvedená procesní a věcná pochybení, která ve svém souhrnu způsobují nezákonnost odvoláním napadeného rozhodnutí, která však nejdou napravit v rámci odvolacího řízení z důvodu, kdy stavební úřad nesprávně zjistil skutečný stav věci a kdy je nutné aby předmětnou věc znovu posoudil a ve věci rozhodl, rozhodl odvolací orgán tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

V novém projednání věci je nutné aby stavební úřad o předmětném návrhu provedl vyvlastňovací řízení v plném rozsahu tak, jak stanoví ust. § 112 – 114 SZ. Dále je nutné aby řízení vedl pouze v rozsahu vymezeném obsahem návrhu, včetně jeho posouzení ve smyslu ust. § 108-111 SZ. Právě posouzení návrhu z hlediska naplnění skutkové podstaty uvedené v ust. § 108 odst. 2 písm. d) SZ a posouzení hlediska veřejného zájmu je nutné věnovat daleko větší pozornost, než jak tomu bylo v předchozím řízení. Tomu by pak mělo odpovídat i odůvodnění výroku rozhodnutí, ze kterého by mělo jednoznačně vyplývat na základě jakých skutečností, podkladů popř. úvah stavební úřad opírá výrok svého rozhodnutí. Jen takovéto rozhodnutí je totiž schopno možného přezkumu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat a je proto konečné (§ 59 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších změn a doplňků).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu